

5. Анализ на състоянието на пощенския пазар и на икономическите резултати от прилагането на механизма със запазен пазарен дял за основния пощенски оператор и вземане на решение в посока на пълно либерализиране на пощенския пазар или на промяна или запазване на обхвата и параметрите на резервирания сектор 30.IX.2002 г.

Дългосрочни приоритети (до 31 декември 2004 г.)

1. По-нататъшно либерализиране на пощенските услуги в съответствие с резултатите от анализа на състоянието на пощенския пазар и постигнатите икономически резултати 1.I.2003 г.
2. Анализ на подходите и възможностите за приватизация на основния пощенски оператор 31.XII.2004 г.

74933

МИНИСТЕРСТВА И ДРУГИ ВЕДОМСТВА

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

ДОГОВОР

между правителството на Република България и правителството на Република Словения за взаимно насърчаване и защита на инвестициите (Ратифициран със закон, приет от XXXVIII Народно събрание на 4 октомври 2000 г. – ДВ, бр. 85 от 2000 г. В сила от 26 ноември 2000 г.)

Правителството на Република България и правителството на Република Словения (наричани по-долу „договарящи се страни“),

желаейки да създават благоприятни условия за по-голямо икономическо сътрудничество между техните страни и по-специално по отношение на инвестициите от инвеститори от едната договаряща се страна на територията на другата договаряща се страна,

и признавайки, че взаимното насърчаване и защита на такива инвестиции съгласно този договор ще доведе до стимулиране на стопанската инициатива и ще повиши благоденствието в двете държави,

се договориха за следното:

Член 1

Определения

За целите на този договор:

1. Понятието „инвестиция“ ще означава всякакъв вид вложение, инвестирано в съответствие със законодателството на договарящата се страна, на чиято територия е направена инвестицията, и по-специално, но не изключително:

а) движимо и недвижимо имущество, както и всякакви други свързани с тях права, като ипотеки, залози и тежести;

б) акции, облигации, ценни книжа и всякаква друга форма на участие в дружество;

в) паричен иск или всякакви други права, имащи икономическа стойност;

г) права на интелектуална собственост, включително права по отношение на авторско право, патенти, търговски марки, търговски наименования, промишлени образци и права в технически процеси, гуд уил и ноу-хау;

д) концесии, дадени по силата на закон, съгласно договор или административен акт на компетентен държавен орган за извършване на икономическа дейност, включително концесии за търсене, разработване, извличане или експлоатация на природни ресурси.

Всякаква промяна във формата, в която вложенията са инвестирани или реинвестирани, няма да засегне тяхната същност като инвестиции при условие, че тази промяна е в съответствие със законодателството на договарящата се страна, на чиято територия е била извършена инвестицията.

2. Понятието „инвеститор“ ще означава:

а) физически лица, които са граждани на едната договаряща се страна в съответствие с нейните закони;

б) всяка компания, предприятие, дружество или организация, регистрирана или учредена в съответствие със законите на договарящата се страна и със седалище на територията на последната.

3. Понятието „приходи“ ще включва всички суми, получени от инвестиция, като печалби, дивиденди, лихви и други законни доходи.

4. Понятието „територия“ ще означава:

а) по отношение на Република Словения – територията под неин суверенитет, включително въздушното пространство и морските зони, върху които Република Словения упражнява своите суверенни права или юрисдикция в съответствие с вътрешното и международното право;

б) по отношение на Република България – територията под неин суверенитет, включително териториалното море, както и континенталния шelf и изключителната икономическа зона, върху която Република България упражнява суверенни права или юрисдикция в съответствие с международното право.

Член 2

Насърчаване и защита на инвестициите

1. Всяка договаряща се страна ще насърчава, в рамките на своята територия, инвестиции, направени от инвеститори на другата договаряща се страна, и ще допуска такива инвестиции на своята територия в съответствие със своето законодателство.

2. Всяка договаряща се страна ще предоставя на инвестициите на своята територия от инвеститори на другата договаряща се страна справедливо и безпристрастно третиране и пълна и постоянна защита и сигурност. Всяка

договаряща се страна няма да накърнява с неоправдани арбитражни или дискриминационни мерки управлението, поддържането, използването, владенето или разпореждането с инвестициите на нейната територия от инвеститори на другата договаряща се страна. В случай на реинвестиране на приходите от инвестиция тези реинвестиции и техните приходи ще се ползват от същата защита, както и първоначалните инвестиции.

3. Всяка договаряща се страна ще разглежда благоприятно и в съответствие със своето законодателство въпросите, отнасящи се до влизането, престоя, работата и движението на нейната територия на граждани на другата договаряща се страна, които извършват дейности, свързани с инвестициите, както е определено в този договор, и на техните семейства, съставляващи част от тяхното домакинство.

Член 3

Национален режим и режим на най-облагодетелствана нация

1. На инвестициите, направени от инвеститори на едната договаряща се страна на територията на другата договаряща се страна, ще бъде предоставено третиране не по-малко благоприятно от това, предоставено на инвестициите, направени от своите собствени инвеститори или от инвеститори на която и да е трета държава, в зависимост от това, кое е по-благоприятно.

2. На инвеститори на едната договаряща се страна ще бъде предоставено на територията на другата договаряща се страна по отношение на управлението, поддържането, използването, владенето или разпореждането с техните инвестиции третиране, което е не по-малко благоприятно от това, предоставено на своите собствени инвеститори или на инвеститори на която и да е трета държава, в зависимост от това, кое е по-благоприятно.

3. Разпоредбите на ал. 1 и 2 на този член няма да се тълкуват като задължаващи едната договаряща се страна да предоставя на инвеститорите на другата договаряща се страна привилегиите, предоставени на инвеститори на трета държава, на основата на:

а) участие във или асоцииране към съществуващ или бъдещ митнически съюз, зона за свободна търговия, икономически общности или други подобни институции; или

б) споразумения, свързани изцяло или частично с данъчното облагане.

4. Всяка договаряща се страна си запазва правото да прави или поддържа в съответствие с действащото си законодателство изключения от националния режим, предоставен съгласно ал. 1 и 2 на този член. Всяко ново изключение обаче ще се прилага само за инвестиции, направени след влизането в сила на това изключение.

Член 4

Обезщетение за загуби

На инвеститори от едната договаряща се страна, чиито инвестиции претърпят загуби на територията на другата договаряща се страна, дължащи се на война, друг въоръжен конфликт, извънредно национално положение или други подобни събития, ще бъде предоставено третиране по отношение на реституция, обезщетение, компенсация или друго уреждане не по-малко благоприятно от това, предоставено на своите собствени инвеститори или на инвеститори на която и да е трета държава.

Член 5

Отчуждаване и обезщетение

1. Инвестициите на инвеститори на едната договаряща се страна няма да бъдат национализирани, отчуждавани или подлагани на мерки, чийто резултат е равен на национализация или отчуждаване (наричани по-нататък „отчуждаване“), в другата договаряща се страна, освен в обществен интерес, на недискриминационна основа, по надлежен законов ред и срещу незабавно, ефективно и адекватно обезщетение.

2. Обезщетението ще възлиза на пазарната стойност на засегнатата инвестиция непосредствено преди датата на влизане в сила на акта за отчуждаване, ще бъде изплатено без забавяне, ще включва годишна лихва, равняваща се на 6-месечен либор, котиран за валутата, в която инвестициите са били извършени, до датата на плащането. Всякакво намаляване на стойността, дължащо се на факта, че предстоящото отчуждаване е станало публично известно, няма да се взема под внимание при определяне размера на дължимото обезщетение. Плащането на това обезщетение ще бъде свободно преводимо.

Член 6

Преводи

1. Всяка договаряща се страна ще предоставя на инвеститорите на другата договаряща се страна, след изпълнение на всички техни данъчни задължения, свободния превод на фондове, свързани с техните инвестиции, и по-специално, но не изключително:

а) първоначален капитал и допълнителни дялове за поддържането или увеличаването на инвестицията;

б) приходи от инвестицията;

в) суми, получени от продажбата или от пълната или частичната ликвидация на инвестицията;

г) сумите, необходими за плащането на разходите, произтичащи от експлоатацията на инвестицията, като изплащане на заеми, плащания на патентни или лицензионни такси;

д) обезщетението, платимо в съответствие с чл. 4 и 5;

е) възнаграждението, получено от граждани на другата договаряща се страна за работа или услуги, извършени във връзка с инвестиции, направени на нейна територия, в съответствие с нейното законодателство.

2. Преводите, посочени в ал. 1, ще се извършват без забавяне в конвертируема валута по обменния курс, преобладаващ на датата на превода на територията на договарящата се страна, където е извършена инвестицията.

Член 7

Суброгация

Ако договаряща се страна или определена от нея агенция извърши плащане на свой инвеститор по силата на гаранция, дадена във връзка с инвестиция на територията на другата договаряща се страна, последната договаряща се страна ще признае прехвърлянето на първата договаряща се страна или определената от нея агенция на всички права и иски на инвеститора, които тази договаряща се страна или определената от нея агенция ще бъде оправомощена да упражнява по силата на суброгация, до същата степен както обезщетената страна.

Член 8

Разрешаване на спорове между договарящите се страни

1. Всички спорове, които могат да възникнат между договарящите се страни относно тълкуването и прилагането на този договор, ще се разрешават, доколкото е възможно, приятелски.

2. Ако договарящите се страни не могат да постигнат споразумение в рамките на шест месеца след започването на преговорите, спорът ще бъде отнесен, по молба на която и да е договаряща се страна, пред арбитражен съд.

3. Такъв арбитражен съд ще се съставя за всеки отделен случай по следния начин: в рамките на два месеца от получаване на молбата за арбитраж всяка договаряща се страна ще назначи един член на съда. Тези двама членове ще определят след това гражданин на трета страна, който, с одобрението на договарящите се страни, ще бъде назначен за председател на съда. Председателят ще бъде назначен в рамките на два месеца от датата на назначаване на другите двама членове.

4. Ако необходимите назначения не бъдат извършени в рамките на сроковете, определени в ал. 3 на този член, всяка договаряща се страна може, при липса на друго споразумение, да покани председателя на Международния съд да извърши необходимите назначения. Ако председателят е гражданин на някоя договаряща се страна или ако е възпрепятстван по някакъв друг начин да изпълни упоменатата функция, заместник-председателят ще бъде поканен да извърши необходимите назначения. Ако заместник-председателят е гражданин на някоя договаряща се страна или ако е възпрепятстван по някакъв друг начин да изпълни споменатата функция, следващият по старшинство член на Международния съд, който не е гражданин на някоя договаряща се страна, ще бъде поканен да извърши необходимите назначения.

5. Арбитражният съд взема решението си с мнозинство на гласовете. Решенията на съда са окончателни и задължителни за двете до-

говарящи се страни. Всяка договаряща се страна ще поеме разходите за своя собствен член на съда и за своето представяне в арбитражния процес. Разходите на председателя и останалите разходи ще се поемат поравно от договарящите се страни.

6. В съответствие с разпоредбите на този член съдът определя своя собствена процедура.

Член 9

Разрешаване на спорове между инвеститор на едната договаряща се страна и другата договаряща се страна

1. Спорове, които могат да възникнат между инвеститор на едната договаряща се страна и другата договаряща се страна относно инвестиция на този инвеститор на територията на последната договаряща се страна, ще се разрешават приятелски.

2. Ако такъв спор не може да бъде разрешен в рамките на период от шест месеца от датата на молбата за разрешаване, засегнатият инвеститор може да отнесе спора пред:

а) компетентния съд на договарящата се страна;

б) ад-хок съд, който ще бъде съставен в съответствие с Арбитражните правила на Комисията на Организацията на обединените нации по международно търговско право (UNCITRAL); договарящата се страна декларира своето съгласие за гореспоменатия международен арбитраж при отнасянето на инвестиционен спор към този арбитраж; или

в) помиряване или арбитраж чрез Международния център за разрешаване на инвестиционни спорове (ICSID), създаден по силата на Конвенцията за уреждане на инвестиционни спорове между държави и граждани на други държави, открита за подписване във Вашингтон на 18 март 1965 г., в случай че и двете договарящи се страни са страни по споменатата конвенция.

3. Арбитражният съд взема решението си на базата на националното законодателство на договарящата се страна, която е страна по спора, разпоредбите на този договор, както и на основните принципи на международното право.

4. Решението на арбитражния съд ще бъде окончателно и задължително за двете страни по спора и ще бъде приведено в изпълнение в съответствие с вътрешното право на засегнатата договаряща се страна.

5. За целите на този член „инвестиционен спор“ се дефинира като спор, който включва: (а) тълкуването или прилагането на инвестиционен договор между договаряща се страна и инвеститор на другата договаряща се страна; (б) заявено нарушаване на някое право, предоставено или създадено въз основа на този договор, по отношение на инвестиция; или (в) тълкуването или прилагането на разрешение за инвестиция, дадено на такъв инвеститор от органа за чуждестранни инвестиции на договарящата се страна, при условие че отказът за

разрешение за инвестиция няма сам по себе си да представлява инвестиционен спор, освен ако такъв отказ включва заявено нарушаване на някое право, предоставено или създадено въз основа на този договор.

Член 10

Прилагане на други правила

Ако правните разпоредби на някоя от договарящите се страни или задължения по силата на международното право, съществуващи понастоящем или установени след това между договарящите се страни в допълнение към този договор, съдържат разпоредба, било то обща или специална, даваща право на инвестициите, направени от инвеститори на другата договаряща се страна, на третиране по-благоприятно от предвиденото в този договор, такива разпоредби ще имат приоритет пред този договор до степената, до която са по-благоприятни.

Член 11

Прилагане на договора

Този договор ще се прилага за всички съществуващи и бъдещи инвестиции, направени от инвеститори на едната договаряща се страна на територията на другата договаряща се страна.

Член 12

Влизане в сила, продължителност и прекратяване

1. Този договор ще влезе в сила на тридесетия ден, следващ деня, на който договарящите се страни са се уведомили взаимно, че техните конституционни изисквания за влизането в сила на този договор са били изпълнени.

2. Този договор ще остане в сила първоначално за период от десет години и ще се счита за подновен при същите условия за период от десет години и така нататък, докато поне дванадесет месеца преди неговото изтичане някоя от договарящите се страни не уведоми писмено другата за намерението си да прекрати договора.

3. По отношение на инвестиции, направени преди датата на прекратяване на този договор, разпоредбите на чл. от 1 до 11 ще останат в сила за по-нататъшен период от десет години от датата на прекратяване на този договор.

В уверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени от техните съответни правителства, подписаха този договор.

Съставен в София на 30 юни 1998 г. в два оригинала на български, словенски и английски език, като всички текстове са еднакво автентични. В случай на различия при тълкуването меродавен ще бъде английският текст.

За правителството на
Република България:

Муравей Радев,
министър
на финансите
73546

За правителството на
Република Словения:

Мариан Сенюр,
министър на икономическите връзки и развитието

**МИНИСТЕРСТВО
НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ГОРИТЕ**

Инструкция за изменение и допълнение на Инструкция № 33 от 1999 г. за условията и реда за ползването от горите чрез търг, конкурс и преговори с потенциален ползвател (обн., ДВ, бр. 109 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 8, 37 и 91 от 2000 г.)

§ 1. Наименованието на инструкцията се изменя така:

„Инструкция № 33 за условията и реда за ползването на дървесина от горите чрез търг, конкурс и преговори с потенциален ползвател“.

§ 2. Член 1 се изменя така:

„Чл. 1. С тази инструкция се уреждат условията и редът за ползване на дървесина от горите чрез търг, конкурс и преговори с потенциален ползвател.“

§ 3. Член 2а се изменя така:

„Чл. 2а. (1) Кандидатът за участие в процедура по реда на тази инструкция трябва да е търговец и да има сключени трудови договори със:

1. най-малко две лица с висше образование по специалността „Горско стопанство“ или „Механизация на дърводобива“, или „Лесоинженерно дело“, като едно от лицата притежава лиценз за упражняване на частна лесовъдска практика за дейността изработване на транспортно-технологични проекти, планове и схеми за ползвания от гори и от земите от горския фонд;

2. най-малко две лица със средно специално образование по специалността „Горско и ловно стопанство“ или „Механизация на дърводобива“.

(2) Лицата по ал. 1, т. 1 и 2 трябва да са в основно трудово правоотношение с кандидата за участие в процедурата.“

§ 4. Създава се чл. 2б:

„Чл. 2б. Обстоятелствата по чл. 2а се доказват със заверено от кандидата копие от трудовите договори и трудовите книжки на наетите по чл. 2а, ал. 1, т. 1 и 2 лица.“

§ 5. В чл. 3 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„Чл. 3. (1) Не може да участва в процедура за ползване от горите чрез търг, конкурс или преговори с потенциален ползвател кандидат, който:

1. е обявен в несъстоятелност или е в производство за обявяване в несъстоятелност;

2. е осъден за банкрут;

3. се намира в ликвидация;

4. е лишен от право да упражнява търговска дейност;

5. има парични задължения към държавата, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, или задължения към осигурителни фондове;

6. не притежава собствена техника за осъществяване на ползването в обекта съгласно изискванията на технологичния план;

7. е осъден с влязла в сила присъда за престъпление против собствеността или против стопанството, освен ако не е реабилитиран.“